

פרק כ'-כ"א - ערי מקלט וערי הלויים

Transforming Tribalism into Nationalism

<u>ספר יהושע</u>	<u>פרשיות א"י בסוף ספר במדבר: לד-לט</u>
- א-יב - גבולות הארץ וכיבושה - יג-יט - חלוקת הארץ ע"פ גורל ומעמד שבטי - כ' - ערי מקלט - כ"א - ערי הלויים	- במ' לד - גבולות הארץ - במ' לד - חלוקת הארץ ע"פ גורל ומעמד שבטי - במ' לה: א-ח - ערי הלויים - במ' לה: ט-לד - ערי מקלט

וְרוּשָׁלַם וַיהוּדָה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֵעֵי שְׁמִיעָה תִצָּלְנָה שְׁתֵּי אָזְנוֹי:

(10) And Hashem spoke by His servants the prophets, saying, (11) "Because Manasseh king of Judah has done these abominations, and has acted more wickedly than the Amorites that were before him, and he has caused Judah also to sin with his idols; (12) therefore thus says Hashem, the God of Israel, 'Behold, I bring such evil upon Jerusalem and Judah, that whoever hears of it, both his ears shall tingle.

3. דהי"א כא

(ט) וַיְדַבֵּר יְקֹנָק אֶל־גָּד חֹזֶה דְּוִיד לֵאמֹר: (י) לֵךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דָּוִיד לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְקֹנָק שְׁלוֹשׁ אֲנִי נָטָה עָלֶיךָ בְּחַר־לֶךְ אֶת־מִתְנֶה וְאֶעֱשֶׂה־לְךָ: (יא) וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִיד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְקֹנָק קִבַּלְתָּ:

(9) And Hashem spoke to Gad, David's seer, saying, (10) "Go and speak to David, saying, 'Thus says Hashem, 'I offer you three things; choose one of them, that I may do it to you.'"

1. מסכת מכות י: יא.

אמר רבי חמא בר חנינא: מפני מה נאמרה פרשת רוצחים בלשון עזה, דכתיב: "וינדבר ה' אל יהושע לאמר דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם וגו'" (יהושע כ')? מפני שהן של התורה.

Rabbi Hama bar Hanina says: For what reason was the portion discussing murderers stated with harsh language, as it is written: "And the Lord spoke [vayedabber] to Joshua saying: Speak [dabber] to the children of Israel, saying: Assign you the cities of refuge of which I spoke [dibbarti] to you by means of Moses" (Joshua 20:1-2). It is because they are 'words' of the Torah.

2. מל"ב כא: י

(י) וַיְדַבֵּר יְקֹנָק בִּידְעָבְדֵי הַנְּבִיאִים לֵאמֹר: (יא) זַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשָׁה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתַּעֲבֹת הָאֵלֶּה הִרְעַ מְכַל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר לִפְנֵי וַיִּחְטֹא גַם־אֶת־יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו: פ (יב) לָכֵן כֹּה־אָמַר יְקֹנָק אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־

ערי מקלט וערי לוויים

(פכ"א) ערי הלויים = 42+6	(פ"ב) ערי מקלט (6)
(יג) וּלְבָנִי אַחֲרָיו הַכֹּהֵן נִתְּנָה אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצֵחַ אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁה וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־מִגְרָשָׁה:	(ז) וַיִּקְדָּשׁוּ אֶת־קֹדֶשׁ בְּגָלִיל בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת־שֶׁכֶם בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־קִרְיַת אַרְבַּע הָיָא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה: (ח) וּמַעֲרַב לִירְדֵן וְיִרְחוֹ מִזְרְחָה נִתְּנוּ אֶת־בָּצָר בַּמִּדְבָּר בְּמִישֹׁר מִמִּטָּה רְאוּבֵן וְאֶת־רַאמֹת בְּגִלְעָד מִמִּטָּה־גָד וְאֶת־גֹּלָן בְּבָשָׁן מִמִּטָּה מְנַשֶּׁה:
(כז) וּלְבָנִי גְרִשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מִחֲצִי מִטָּה מְנַשֶּׁה אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצֵחַ אֶת־גֹּלָן בְּבָשָׁן	
(לב) וּמִמִּטָּה נַפְתָּלִי אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצֵחַ אֶת־קֹדֶשׁ בְּגָלִיל	
(לו) וּמִמִּטָּה־גָד אֶת־עִיר מִקְלָט הָרֹצֵחַ אֶת־רַמֹּת בְּגִלְעָד...	
(לט) כָּל עִיר הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרָשֵׁיהֶן:	

might flee. (14) And if a person schemes against his fellow to kill him with cunning, from my altar you shall take him to die.

5. מכות יב ע"ב

תנו רבנן: "ושמתי לך מקום וגו'", "ושמתי לך" – בחי'יך. "מקום" ממקומך. "אשר ינוס שמה" – מלמד שהיו ישראל מגליו במדבר. להיכן מגליו – למחנה לויה. "And I will appoint for you"; during your lifetime. "A place"; from your place. "Where he may flee"; this teaches that Israel would exile in the wilderness. To where did they exile to the Levite camp.

4. שמות כא: יג

(יב) מִכָּה אִישׁ וְמֵת מוֹת יוּמָת:

(יג) וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהִאֲלֵהֶם אֹנֶה לִידּוֹ וְשִׁמְתִּי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: ס
(יד) וְכִי־יִנְדֹּא אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהַרְגּוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מִזְבְּחִי תִקְחֶנּוּ לְמוֹת: ס

(12) He who strikes a man so that he dies, shall surely be put to death. (13) But he who did not act with premeditation, but God caused it to happen, I will make for you a place to which he

8. גמ' מכות י.

ותו ליכא? והא כתיב: "וְעָלִיָּהֶם תִּתְּנֵנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִירִי"!! אָמַר אֲבִי: הִלְלוּ, קוֹלָטוֹת בֵּין לְדַעַת בֵּין שְׁלֹא לְדַעַת. הִלְלוּ – לְדַעַת קוֹלָטוֹת, שְׁלֹא לְדַעַת אֵינָן קוֹלָטוֹת.
And are there no more? But isn't it written: "... and beyond them you shall give forty-two cities" (Numbers 35:6). Abaye said: These six admit whether deliberately or inadvertently. Those 42 admit only deliberately.

9. רש"י שם

בין לדעת בין שלא לדעת - בין שברח שם לדעת קליטה בין [שלא] ברח שם לדעת [קליטה] שלא היה יודע שהיה קולטת.

10. שפת אמת מכות ט ע"ב

הללו קולטות מדעת, פרש"י מדעת הרוצח שברח לדעת קליטה, וצ"ע דא"כ כשיצא לחוץ ויחזור לתוכה תקלטנו, ומ"ט זה החילוק, ויותר הי' נראה לפרש כדאמרין לקמן י"ג ע"א דערי הלויים ברצונם תליא מילתא, וצריכין לשלם להם שכר, וז"ש מדעת, ר"ל מדעת הבע"ב שבעיר. אבל השלש ערי מקלט קולטין בע"כ דבני העיר כנ"ל.

6. משנה מכות ב:ד-ה

להיכן גולין, לערי מקלט. לשלש שבועבר הירדן ולשלש שבארץ כנען, שנאמר (במדבר לה) את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען וגו'. עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל, לא היו שלש שבועבר הירדן קולטות, שנאמר (שם) שש ערי מקלט תהינה, עד שיהיו ששתן קולטות כאחד:

To where are they exiled? To cities of refuge, to three cities that were in the east bank of the Jordan and to three cities that were in the land of Canaan, as it is stated: "Three cities shall you give beyond the Jordan and three cities shall you give in the land of Canaan;... (Numbers 35:14). Until the three cities of refuge that were in Eretz Yisrael were selected, the three that were in the east bank of the Jordan were not operational. As it is stated: "Six cities of refuge shall they be" (Numbers 35:13), until all six of them admit as one...

7. רמב"ן במדבר לה:יד

... והיו אלה השש ערים לבדן קולטות, והארבעים ושתיים למגרשי הלויים לא למקלט:

13. יהושע ב (ד) וְנָס אֶל־אַחַת מֵהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד בַּתַּחַת שַׁעַר הָעִיר וְדַבָּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר הַהִיא אֶת־דְּבָרָיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם וְנִתְּנוּ לוֹ מָקוֹם וַיָּשָׁב עִמָּם: (ה) וְכִי יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרָיו וְלֹא־יִסְגְּרוּ אֶת־הָרֹצֵחַ בְּיָדוֹ כִּי בִבְלִידַעַת הִכָּה אֶת־רֵעֵהוּ וְלֹא־שָׂאָה הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שֶׁלְשׁוֹם: (ו) וַיָּשָׁב בָּעִיר הַהִיא עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אֹזֵן יְשׁוּב הָרֹצֵחַ וְבָא אֶל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־נָס מִשָּׁם: (4) And he shall flee to one of those cities, and shall stand at the entrance of the gate of the city, and declare his cause in the ears of the elders of that city; and they shall take him into the city to them, and give him a place, that he may dwell among them. (5) And if the avenger of blood pursues after him, then they shall not deliver up the manslayer into his hand, because he smote his neighbor unawares, and he did not hate him beforehand. (6) And he shall dwell in that city until he stand before the congregation for judgment, until the death of the high priest that shall be in those days; then the manslayer may return and come to his own city, and to his own house, to the city from where he fled."	12. דברים יט:יא - יב (יא) וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שָׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאַרְבַּ לּוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וּמָת וְנָס אֶל־אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה: (יב) וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנִתְּנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וּמָת: (11) But if any man hates his neighbor, and lies in wait for him, and rises up against him, and strikes him mortally so that he dies, and he flees into one of these cities, (12) then the elders of his city shall send and bring him there, and deliver him into the hand of the avenger of blood, that he may die.	11. במדבר לה:כד - כו (כד) וּשְׁפֹטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: (כה) וְהָצִילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיָּשָׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: (24) then the congregation shall judge between the striker and the avenger of blood according to these ordinances. (25) And the congregation shall deliver the manslayer out of the hand of the avenger of blood, and the congregation shall restore him to his city of refuge, where he had fled. And he shall dwell therein until the death of the high priest, who was anointed with the holy oil.
---	--	---

The cities include the six cities of refuge and 42 additional cities. When cities of refuge will be added in the era of *Mashiach*, all will be given to the Levites.

15. רמב"ם שם הלכה יב

ולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובבגזתה עם אחיו מפני שהבדל לעבד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר (דברים לג

14. רמב"ם שמיטה ויובל יג הל' א'

שָׁבַט לְוִי אֵין עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק בְּאֶרֶץ כְּבֹר נִצְטוּ וְיִשְׂרָאֵל לָתֵן לָהֶם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם. וְהָעָרִים הֵם שֵׁשׁ עָרֵי מְקַלְט וְעָלִיָּהֶן שְׁתַּיִם וְאַרְבָּעִים עִיר. וּכְשֶׁמוֹסִיפִין עָרֵי מְקַלְט אַחֲרוֹת בִּימֵי הַמְּשִׁיחַ הַכֵּל לְלוֹוִים:

Although the tribe of Levi does not have an ancestral portion within *Eretz [Yisrael]*, the Jewish people were commanded to give them cities to dwell in and [additional] residential property.

18. **Blog: Famous Misquotations: (Alexander Atkins)**

"A Civilization is Measured by How It Treats Its Weakest Members"

"The greatness of a nation can be judged by how it treats its weakest member"

Mahatma Gandhi... Gandhi never said these words!!

Pearl Buck (1892-1973), best known for *The Good Earth*:

"Our society must make it right and possible for old people not to fear the young or be deserted by them, for the test of a civilization is the way that it cares for its helpless members."

Hubert Humphrey (1911-1978) U.S. VP 1965-1969, Democratic National Convention 7/13/76

"The ultimate moral test of any government is the way it treats three groups of its citizens. First, those in the dawn of life — our children. Second, those in the shadows of life — our needy, our sick, our handicapped. Third, those in the twilight of life — our elderly."

19. **דברים יד**

(כז) והלוי אשר בשעריך לא תעזובו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס (כח) מקצתה שלש שנים תוציא אתכל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך: (כט) ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יקוק אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

(27) And you shall offer your burnt offerings, the flesh and the blood, on the altar of Hashem your God; and the blood of your sacrifices shall be poured out on the altar of Hashem your God, and you shall eat the flesh. (28) Observe and hear all these words which I command you, that it may go well with you and with your children after you forever, when you do that which is good and right in the eyes of Hashem your God. (29) When Hashem your God shall cut off the nations from before you, where you go in to dispossess them, and you dispossess them and dwell in their land

20. **דברים טז**

(יא) ושמחת לפניך יקוק אלהיך ובנתך ובעדתך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יקוק אלהיך לשכון שמו שם: (יב) וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: פ

(יג) חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מגרנך ומיקבך: (יד) ושמחת בחגך אתה ובנתך ובעדתך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:

(11) And you shall rejoice before Hashem your God, you, and your son, and your daughter, and your male servant, and your

(י) "יורו משפטיך לעקב ותורתך לישראל". לפיכך הבדלו מדרך העולם לא עורכין מלחמה כשאר ישראל ולא נחליו ולא זוכין לעצמן בכל גופן. אלא הם חיל השם שנקמר (דברים לג יא) "ברך ה' חילו". והוא ברוך הוא זוכה להם שנקמר (במדבר יח כ) "אני חלקך ונחלתך"

Why did the Levites not receive a portion in the inheritance of Eretz Yisrael and in the spoils of war like their brethren? Because they were set aside to serve God and minister unto Him and to instruct people at large in His just paths and righteous judgments, as [Deuteronomy 33:10] states: "They will teach Your judgments to Jacob and Your Torah to Israel." Therefore they were set apart from the ways of the world. They do not wage war like the remainder of the Jewish people, nor do they receive an inheritance, nor do they acquire for themselves through their physical power. Instead, they are God's legion, as [ibid.:11] states: "God has blessed His legion" and He provides for them, as [Numbers 18:20] states: "I am your portion and your inheritance."

16. **בראשית ד**

(י) ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: (יא) ועתה ארור אתה מרהאדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: (יב) כי תעבד את האדמה לא תסוף תתכחה לך נע ונד תהיה בארץ: (יג) ויאמר קין אליקוק גדול עוני מנשא: (יד) הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כלמצאי יהרגני: (טו) ויאמר לו יקוק לכן פלהג קין שבעתים יגם וישם יקוק לקין אות לבלתי הכות אתו כלמצאו: (טז) ויצא קין מלפני יקוק וישב בארץ נוד קדמת עדן:

(10) He said, "What have you done? Listen! Your brother's blood cries out to me from the ground. (11) And now, cursed are you by the ground which opened its mouth to take in your brother's blood from your hands. (12) When you work the ground, it will no longer give its strength to you; you will be a restless wanderer on the earth." (13) Kayin said to Hashem, "My punishment is too great to bear. (14) Behold, you have banished me today from the face of the earth, and from your face I will be hidden. I am to be a restless wanderer on the earth; all who find me will kill me!" (15) Hashem said to him, "Therefore, whoever kills Kayin will suffer sevenfold vengeance." Hashem placed a sign on Kayin so that any who would find him would not smite him. (16) Kayin went out from before God, and he settled in the land of Nod, to the east of Eden.

17. **בר"ר כב:יב**

רבי נחמיה אמר לא פדינו של רוצחני דינו של קין, קין הרג ולא היה לו ממי ללמד, מפאן ואילך כל הורג קין יהרג...

Rabbi Neḥemya said: Cain's sentence was unlike the sentence of murderers, as he had no one from whom he could learn. From here on, "anyone who kills Cain" will be killed.

female servant, and the Levite who is within your gates, and the foreigner, and the fatherless, and the widow, who are in your midst, in the place which Hashem your God shall choose to cause His name to dwell there. (12) You shall remember that you were a bondservant in Egypt: and you shall observe and do these statutes.

(13) You shall keep the feast of tents seven days, when you have gathered in from your threshing floor and from your winepress.

(14) And you shall rejoice in your feast, you, and your son, and your daughter, and your male servant, and your female servant, and the Levite, and the foreigner, and the fatherless, and the widow, who are within your gates.

21. דב' לג:י

יִזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְעֶלְבֹּב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבִּיחֶךָ :

(10) They shall teach Jacob your ordinances, and Israel your law. They shall put incense before you, and whole burnt offering on your altar.

22. דב' יז:ט

וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הֵהָם וְדָרְשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט :

(9) And you shall come to the priests, the Levites, and to the judge who shall be in those days: and you shall inquire; and they shall tell you the matter of judgment.

23. מלאכי פרק ב:ז

כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דִעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֱךָ יִקְוּ־צִבְאוֹת הוּא :

(7) For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth; for he is the messenger of Hashem of Hosts.

24. יואל ג

(ג) וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וָאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׂן : (ד) הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחָשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יִקְוֶה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא : (ה) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְקֹוֹק יִמָּלֵט כִּי בְּהִרְצִיוֹ וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה בְּאֶשֶׁר אָמַר יְקֹוֹק וּבְשָׂרֵידִים אֲשֶׁר יִקְוֶה קָרָא :

(3) I will show wonders in the heavens and in the earth: blood, fire, and pillars of smoke. (4) The sun will be turned into darkness, and the moon into blood, before the great and terrible day of Hashem comes. (5) It will happen that whoever will call on the name of Hashem shall be saved; for in Mount Zion and in Jerusalem there will be those who escape, as Hashem has said, and among the remnant, those whom Hashem calls.

הערים שנתנו שבטי ישראל ללויים יהושע פרק כא / דהיי"א פ"ו

בני לוי	בני אהרן	בני קהת הנותרים	בני גרשון	בני מררי
הערים שנתנו השבטים	יהודה ושמעון (ט-טז)	אפרים (כ-כב)	חצי מנשה (מזרח) (כו)	זבולון (לד-לה)
	1. חברון [מקלט]	1. שכם [מקלט]	1. גולן בבשן [מקלט]	1. יקנעם
	2. לבנה	2. גזר	2. בעשתרה	2. קרתה
	3. יתר	3. קבצים	3. דמנה	3. דמנה
	4. אשתמע	4. בית חורן	4. נהלל	4. נהלל
	5. חלן			
	6. דבר			
	7. עין			
	8. יטה			
	9. בית שמש			
		דן (כג-כד)	יששכר (כח-כט)	ראובן (מזרח) (ע"פ דהיי"א פ"ו / ומנחת שי)
		1. אלתקא	1. קשיון	1. בצר במדבר [מקלט]
		2. גבתון	2. דברת	2. יהצה
		3. אילון	3. ירמות	3. קדמות
		4. גת רמון	4. עין גנים	4. מיפעת
	בנימין (יז-יח)	חצי מנשה (מערב) (כה)	אשר (ל-לא)	גד (מזרח) (לו-לז)
	1. גבעון	1. תענך	1. משאל	1. רמות בגלעד [מקלט]
	2. גבע	2. גת רמון	2. עבדון	2. מחנים
	3. ענתות		3. חלקת	3. חשבון
	4. עלמון		4. רחב	4. יעזר
			נפתלי (לב)	
			1. קדש בגליל [מקלט]	
			2. חמות דאר	
			3. קרתן	
# למשפחה	13	10	13	12
סך הכל	48			

הימים חשיב להו נראה מתשובתו כי אינן כתובים בספריהם:

28. מנחת שי
קודם וממטה גד יש ספרים שכתוב בהם שני פסוקים ואלו הן: וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה. את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת (ס"א את) ואת מגרשה ערים ארבע. וכן ראיתי בדפוסים ישנים. ופסוקים אלו הם גם בד"ה א' ס"ג-ס"ד. ובס"ס ישנים כ"י פסוק ראשון כתוב באופן אחר: וממטה ראובן את עיר מקלט הרצח את בצר במדבר ואת מגרשה את יהצה (ס"א ואת יהצה) ואת מגרשה.

25. דהיי"א ו
(סג) ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה. (סד) ואת קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה.

26. ע"פ הגהת מנחת שי
וממטה ראובן {את עיר מקלט הרצח} את בצר {במדבר} ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע:

27. רד"ק יהושע כא:ז
ויש ספרים מוגה בהם וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה את יהצה ואת מגרשה את קדמות ואת מגרשה ואת מופעת ואת מגרשה ערים ארבע ולא ראיתי שני פסוקים אלו בשום ספר ישן מדויק אלא מוגה במקצתם וראיתי כי נשאל רבינו האיי ז"ל בזאת השאלה והשיב אף על פי דהכא לא חשיב להו בדברי

